

هرانا؛ بررسی آخرین وضعیت ابوالفضل عابدینی در گفتگو با وحید احمد فخرالدین

تاریخ: دوشنبه ۱۸ مهر ۱۳۹۰

خبرگزاری هرانا - ابوالفضل عابدینی خبرنگار و فعال حقوق بشر از ۱۱ اسفند ماه سال ۸۸ تا کنون در زندان اوین و کاروان اهواز تحمل حبس نموده است وی از سوی دستگاه قضایی دو بار در تهران و اهواز مورد محاکمه قرار گرفته و در مجموع به ۱۲ سال حبس تعزیری محکوم شد.

گزارشگر هرانا برای بررسی محکومیت سنگین وی با وحید احمد فخرالدین وکیل و از دوستان وی به گفتگو نشست است که خود وی نیز در این دوره از بازداشت ها به همراه وی بازداشت و روانه بند ۲ الف شده بود.

متن این گفتگو به شرح زیر است:

موضوع مرتبط

هرانا؛ مخالفت دادستان با مرخصی ابوالفضل عابدینی

لطفا توضیح دهید آقای عابدینی در کجا و به شکلی بازداشت شدند؟ آیا ایشان سابقه بازداشت قبلی داشته اند یا خیر؟

مطالب مرتبط

هرانا؛ ابوالفضل عابدینی، روزنامه نگار خوزستانی به مرخصی اعزام می شود

بر حسب اظهارات خودشان در روز آخری که قرار بود من با قرار وثیقه از زندان آزاد شوم که بطور اتفاقی یا عمدی یک شب با هم در یک سلول بودیم ایشان در شهرستان رامهرمز در منزل مادری خود شبانه توسط بیش از ۲۰ نفر از نیروهای لباس شخصی و مسلح و نقابدار که از در و دیوار منزل آن‌ها بالا رفتند دستگیر شدند و به اداره اطلاعات سپاه در اهواز آورده شده و سپس شبانه به اتفاق من و آقای گهستونی به زندان اوین در تهران منتقل شدیم.

ضرب و شتم ابوالفضل عابدینی در زندان کاروان

ایشان سابقا هم سابقه بازداشت و زندانی شدن داشته اند.

هرانا؛ تبریک زادروز ابوالفضل عابدینی توسط یکی از نمایندگان مجلس فدرال آلمان

اتهامات مطرح شده در خصوص ایشان چه بوده است و از سوی کدام دادگاه‌ها مورد محاکمه قرار گرفته اند؟

اتهامات ایشان در پرونده نیشکر هفت تپه در دادگاه انقلاب دزفول معاونت در فعالیت تبلیغی علیه نظام به دلیل مرتبط کردن کارگران کارخانه نیشکر هفت تپه با رادیوهای بیگانه از جمله صدای آمریکا و رادیوفردا و در پرونده‌های دیگری در دادگاه انقلاب اهواز فعالیت تبلیغی علیه نظام از طریق مصاحبه با رادیوهای بیگانه از جمله صدای آمریکا بود که از این اتهام در دادگاه انقلاب اهواز برائت گرفتند.

پسندیدم

توییت

g+1

ایشان سپس مجددا توسط دادگاه انقلاب اهواز به اتهام تبلیغ علیه نظام به دلیل مصاحبه با رادیوهای بیگانه و جاسوسی به نفع دولت‌های متخاصم و اقدام علیه امنیت ملی به دلیل عضویت در مجموعه فعالان حقوق بشر بازداشت و با وثیقه آزاد گردید و رای دادگاه بدوی علیه ایشان صادر شد و مجددا در تاریخ ۱۲/۱۲/۸۸ به اتفاق اینجانب و تعداد زیادی از اعضای مجموعه دستگیر و مانند اینجانب به اتهام اقدام علیه امنیت ملی از طریق عضویت در مجموعه و فعالیت تبلیغی علیه نظام به دلیل مصاحبه با رادیو فردا و صدای آمریکا تفهیم اتهام گردید.

با توجه به جنس فعالیت‌های آقای عابدینی شما به عنوان یکی از وکلای ایشان علت صدور چنین حکم سنگینی را در چه می‌دانید؟

حاکم هست نمود.

تحت تاثیر حوادث پس از انتخابات و فعالیت‌های موثر جامعه مدنی و همینطور مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران که به خصوص در بعد گزارشگری نقض حقوق بشر و عملکرد دولت ایران می‌توان آن را برجسته کرد می‌شود عمده‌ترین دلیل برخورد با تشکل را ارزیابی کرد و آقای عابدینی به عنوان مسول روابط عمومی و یک خبرنگار برجسته که نقش عمده در انعکاس خواسته‌های سیاسی و اجتماعی و اتفاقات مربوط به نقض حقوق بشر و حوادث پس از انتخابات خرداد ۸۸ داشته و سابقه چندین بار دستگیری نیز داشتند به شکل ویژه مورد غضب دستگاه قضایی قرار گرفتند. در کل با محکومیت عابدینی و سایر اعضای مجموعه، دستگاه امنیتی تلاش زیادی در مخدوش کردن چهره فعالان حقوق بشر و انکار و مخالفت با مبحث چالش برانگیز حقوق بشر که پاشنه آشیل حکومت مذهبی و واپس‌گرای

خانواده ایشان پیش‌تر در گفتگو با هرانا اعلام داشتند که هیچ‌گاه فرصت دفاع از اتهامات مطروحه از سوی دادگاه اهواز را نیافته‌اند در این خصوص توضیحی دارید؟

متأسفانه پس از صدور رای اول از سوی دادگاه انقلاب اهواز ایشان و وکیل دیگر وی و بنده دستگیر شدیم و متأسفانه دادگاه تجدید نظر مربوطه در استان خوزستان بدون تشکیل حتی یک جلسه رسیدگی مبادرت به تأیید حکم محکومیت ایشان به یازده سال حبس نمودند بدون اینکه حتی از وزارت امور خارجه در خصوص تشخیص و اعلام مصادیق دولت‌های متخاصم استعلامی به عمل آورد، مبادرت به صدور چنین حکم سنگینی علیه یک روزنامه نگار نمودند که در دنیا کم سابقه است..

چرا که اساساً معلوم نیست ایشان به چه شکل مبادرت به جاسوسی نموده و کدام اطلاعات دسته بندی شده و محرمانه را و چگونه به دست آورده و به چه دولتی و به چه شکل انتقال داده‌اند و اینکه آیا اطلاع رسانی و مطلع شدن دیگران از رخدادهای یک کشور چگونه می‌تواند مصداق جاسوسی تلقی شود.

آقای عابدینی در حین بازداشت و در زندان کارون هم مورد ضرب و شتم قرار گرفته است آیا از سوی وکلای ایشان شکایتی در این خصوص انجام شد یا خیر؟

ضرب و شتم و اخذ اقرار با شکنجه در بازداشتگاه‌های رسمی و مخفی زندانهای ایران امر غیر معمولی نیست گواه این مطلب حجم زیاد شکایت از مامورین اداره آگاهی و اطلاعات و.. و گزارشات کمیسیون اصل ۹۰ مجلس و فوت چندین نفر در بازداشتگاههای کشور پس از انتخابات و خودکشی برخی از آزاد شدگان از زندانهای انفرادی و ابتلای آن‌ها به امراض ناشناخته و صعب‌العلاج جسمی و روحی است. ایشان در تماس تلفنی که از زندان کارون به اینجانب داشتند از ضرب و شتم و ناراحتی قلبی خود بسیار شکایت داشتند... از سوی هیچ وکیلی شکایتی در این خصوص مطرح نشده است چون طرح شکایت در این خصوص نیاز به اعطا وکالتی جدید به وکیل انتخابی جدید داشت. ضمن اینکه مشکل اثبات موضوع و امکان برخورد و سخت‌گیری بیشتر و محرومیت ایشان از امکانات محدود و ضعیف درون زندان معمولاً متهم را از طرح شکایات در اینخصوص باز می‌دارد ضمن اینکه دادگاه‌ها نیز گوش شنوایی در این خصوص نداشته و به ویژه در مورد زندانیان سیاسی بی‌محل دادگاه‌ها بیشتر نمایان است.

یکی از اتهامات آقای عابدینی ارتباط با دول متخاصم اعلام شده است و مصداق آن ارتباط با رسانه‌های فارسی زبان برون مرزی اعلام شده است آیا ارتباط با این رسانه‌ها ارتباط با دولت متخاصم است و چرا در پرونده‌های مشابه چنین اتهامی برای دیگران صادر نشده است؟

اساساً ارتباط با رسانه‌های شناخته شده و رسمی دنیا و ارسال اخبار که در جهت ایفای وظیفه خبرنگاری و قدر مسلم گردش ازاد اطلاعات صورت می‌گیرد در هیچ کجای دنیا جرم تلقی نمی‌شود اینک بعداً رسانه‌ای یک خبر را چگونه تحلیل و بررسی کند ارتباطی با نفس انتشار و اطلاع و خبر رسانی توسط خبر نگار ندارد.

در کشورهای دارای یک دموکراسی مستقر رسانه‌ها و صاحبان وسایل ارتباط جمعی از دولت‌ها دارای استقلال کافی هستند و مطبوعات و رسانه‌ها به عنوان رکن چهارم دموکراسی شناخته شده‌اند همانطور که صدای امریکا و سایر رسانه‌ها به انتشار اخبار نقض حقوق بشر در کشورها می‌توبوع و انعکاس و پخش اعتراضات مردمی به سیاست‌های جاری حکومت و... به دلیل وجود آزادی بیان و مطبوعات به کرات و مستمر اقدام می‌نمایند امری که رایج و مقبول است.

ضمن اینکه عبارت دولت متخاصم می‌بایست توسط حقوق بین الملل معنا ییابد. از نظر حقوق مخصصات مسلحانه زمانی بین دو دولت حالت مخصصه وجود دارد که دو دولت با یک اعلام قبلی ۶ ماهه از طریق نیروهای ۳ گانه با هم درگیری مسلحانه داشته باشند در حالی که نداشتن سفارتخانه یا ارتباط سیاسی به معنای وجود حالت خصمانه میان دولت‌ها نیست.

با توجه به اینکه مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران و حزب پان ایرانیست از سوی دستگاه قضایی یک گروه ممنوعه اعلام نشده‌اند عضویت در این گروه‌ها چرا موجب محکومیت ایشان شده است؟

اساساً کار دستگاه قضایی ممنوع اعلام کردن حزب یا مجموعه خاصی نیست بلکه هر حزب سیاسی حسب قانون احزاب ماده ۱۰ می‌بایست از وزارت کشور مجوز دریافت نماید.

ضمن اینک مجلس مقننه نیز می‌تواند در قالب وضع یک قانون مربوط به دادن مجوز جهت فعالیت احزاب سیاسی موجودیت و عملکرد احزاب سیاسی را دچار تغییراتی در جهت تسهیل یا ایجاد مشکل در مورد دادن مجوز برای تشکیل احزاب نماید.

حزب پان ایرانیست اساساً یک حزب دارای مجوز از سوی وزارت کشور نمی‌باشد لذا قانوناً فاقد مجوز بودن به معنای عدم امکان فعالیت برای یک حزب می‌باشد حال اگر این حزب در فعالیت‌های خود در عالم خارج عدم اعتقاد یا التزام عملی خود به اصول قانون اساسی و حاکمیت اسلام بر تمامی قوانین و اعتقاد به اصل ولایت مطلقه فقیه نداشته باشد باید با آن حزب برخورد قانونی و قضایی شود.

در خصوص مجموعه فعالان حقوق بشر اساساً به دلیل اینکه اسم و عنوان این مجموعه حزب یا انجمن یا تشکیلات و.. نمی‌باشد که مبین داشتن یک شخصیت حقوقی باشد از طرف دیگر این مجموعه یک حزب سیاسی نیست تا ضرورتاً می‌باید از وزارت کشور اخذ مجوز بنماید دیگر اینکه این مجموعه یک شرکت تجاری یا حقوقی هم نیست که نیاز به ثبت در اداره ثبت شرکت‌ها داشته باشد این ایراد مهم بر تحت پیگرد واقع شدن این مجموعه وارد است.

در واقع هدف مشروع این سازمان که حمایت و بسط حقوق بشر در ایران است یک مبحث جهان شمول است که همه افراد و دولت‌ها و سازمان‌ها را برای اعتراض به نقض حقوق بشر مدعی و ذی حق می‌شمارد و نیز عدم تعلق فضای مجازی به دولتی خاص و تعلق آن به همه افراد باز هم از مشروعیت برخورد قانونی با این مجموعه می‌کاهد.

البته محکومیت آقای عابدینی به خاطر تعلق ایشان به این دو مجموعه و حزب در حالتی که آزادی بیان و اعتقاد به حقوق بشر و دموکراسی را به رسمیت بشناسیم و از طرفی قائل به آزادی عضویت در مجموعه‌های انسانی و سیاسی باشیم انطباقی با حقوق بشر و موازین بین‌المللی ندارد.

هر چند که بنده نیز به دلیل عضویت در مجموعه فعالان حقوق بشر مورد تعقیب قرار گرفته و در مورد هواداری از حزب پان ایرانیست نیز مورد بازخواست قرار گرفتم.

با توجه به بیماری قلبی ایشان وضعیت جسمی آقای عابدینی در زندان اوین به چه شکلی است؟

وضعیت جسمی ایشان در فرض نداشتن ناراحتی قلبی نیز به دلیل نحیف و ضعیف بودن ایشان و وضعیت بد حاکم بر غذا و بهداشت در زندان‌ها، وضعیت خوبی نبوده است ضمن اینکه ایشان از ناراحتی قلبی به شدت رنج می‌برد و نیاز به معاینه و درمان در خارج از زندان دارند.

آیا ایشان از حقوق یک زندانی عادی در حال حاضر برخوردار هستند؟

انتقال ایشان به زندان اوین آنهم در حالتی که خانواده وی در شهرستان رامهرمز در خوزستان سکونت دارند و مادر پیر ایشان از توانای مالی و جسمی رفتن به تهران جهت ملاقات با پسرشان را فاقد است اقدامی انسانی نیست. البته در خصوص زندانیان سیاسی هر چند که حکومت جمهوری اسلامی با عدم تعریف جرم سیاسی سعی در محروم نمودن این نوع زندانیان از حقوق بایسته خود دارند با جرات می‌توان گفت وضعیت آقای ابوالفضل عابدینی و سایر زندانیان سیاسی از زندانیان و مجرمان عادی بسیار وخیم‌تر است.

گروه: سایر

برچسب‌ها: ابوالفضل عابدینی